Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 14 (798) * joi 6 aprilie 1961 * 8 pagini 30 bani

La marginea comunei Băneasa, pe șoseaua ce duce spre Ploiești, se află o placă comemorativă. Ea ne amintește de ostașii și muncitorii din gărzile patriotice care în zilele lui august 1944 au căzut eroic în luptele pentru apărarea Bucureștiului de atacul mîrșav al trupelor hitleriste. O dată cu sosirea zilelor calde de primăvară, pionierii Școlii de 7 ani nr. 116 au venit să îngrijească acest monument.

Un răspuns pe săptămînă

Niculiță

Eram colegi de clasă. Fiu de țărani săraci, venise la școala din oraș, sfios și cu bocceluța în spinare. Fusese cel mai bun elev din sat și trăia mai mult din mila unui unchi ajuns cu chiu cu vai portar la o casă de bogătași.

Nicolae avea ochi mari, albaștri, iar graiul său moldovenesc te învăluia blînd și dulce ca o legănare. Ager la minte și bun la inimă era Nicolae. Și mai avea un dar, pe care îl prețuiam tare mult. Cînta frumos. Cînta ca privighetoarea cînd lumea e numai soare și flori. Stam uneori și-l ascultam ceasuri întregi, uitînd de foame și de sete.

— Să știi, Niculiță — îi spuneam — tu ai să cînți la teatru, iar eu am să-ți fac vorbe pentru cîntece.

— Lasă — răspundea Niculiță, cu privirea pierdută în depărtări — întîi și întîi școala. Pe urmă, cine știe...

Deși eram prieteni nedespărțiți, totuși, Niculiță nu mi-a vorbit niciodată de boala lui, vreme de vreo doi ani. Abia într-o toamnă m-a luat de-o parte și mi-a spus:

— Eu plec.

— Incotro?

— Mă duc acasă. Zice doctorul că n-am voie să mai rămîn la școală. Am boală de plămîni.

Au trecut anii. Niculiță nu s-a mai întors. Am aflat apoi că boala a mers din rău în mai rău. Bieții părinți, după ce își vînduseră vaca și pămîntul ca să facă ceva bani și să-l salveze, n-au mai avut de unde să plătească sumedenia de taxe pentru Sanatoriu, doctori și medicamente. Prietenul meu cu glas de privighetoare, n-a mai ajuns artist vestit. El a plecat din viață într-o noapte fără cîntece și stele.

Aceasta e o poveste îndepărtată, din vremea cînd comuniștii erau ținuți în închisori, iar la cîrma Romîniei se aflau dușmanii poporului.

Și acum să citim cu toții cîteva rînduri din scrisoarea pionierului Tomescu C. Nicolae de la Școala medie-mixtă Vedea, regiunea Argeș:

„Prin grija partidului mi-am salvat viața... De la vîrsta de 8 ani am plecat prin spitale, printre care „Grigore Alexandrescu" — București, sanatoriul T.B.C. osos, din comuna Florești și altele, unde am stat timp de 3 ani. Dar totul a fost fără bani. Astfel mi-am cîștigat sănătatea.

De cînd am venit din spital am fost trimis de mai multe ori în tabere la munte și la mare împreună cu alți copii. De asemenea, am fost trimis la un preventoriu școlar, unde aveam haine, îngrijire, medicamente și rechizite școlare gratuite. Mi-am făcut acolo mulți prieteni din toate colțurile țării".

Cred că cele două întîmplări, puse față în față, sînt o bună învățătură.

Să-i urăm lui Nicolae Tomescu multă sănătate și voie bună.

Eugen Frunză

In cinstea aniversării Partidului

In intreaga țară, în fabrici și uzine, pe șantiere și pe ogoare, oamenii muncii sînt însuflețiți de entuziaste întreceri socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia. Ei s-au angajat să dea patriei produse mai multe și de cea mai bună calitate. La uzinele textile „7 Noiembrie" din București, de pildă, la secția filatură, brigada condusă de comunista Ecaterina Stănciuc și a luat angajamentul să depășească zilnic norma cu 38 kg. fire. Adesea, membrele brigăzii discută cu aprindere despre calitatea produselor (foto 1).

Țesătoarea Constanța Miloșovici lucrează la două războaie mari. Iar în brigada din care face parte este socotită pe bună dreptate ca una dintre cele mai bune muncitoare. Ea dă numai produse de calitate (foto 2).

„Calitate sută la sută!" constată cu bucurie colectivul controlului de calitate. Zilnic, valuri-valuri, țesături minunate trec prin examenul calității. Și tot mai multe primesc... nota 10! (foto 3).

Intîmpinăm cu drag marea sărbătoare

Știm cu toții că anul acesta, la 8 Mai, poporul țării noastre va sărbători 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia. In fiecare zi, de la radio, din ziare, de la părinții noștri aflăm că, pe întreg întinsul patriei, oamenii muncii din uzine și de pe ogoare se străduiesc să obțină, în cinstea acestei mari sărbători, cît mai multe succese în muncă.

Și noi, pionierii, dorim din suflet să fim alături de părinții și frații noștri mai mari, să cinstim marea sărbătoare organizînd acțiuni deosebite, interesante, instructive. De aceea, noi, pionierii, am hotărît ca, în școala noastră, învățătura, disciplina, frecvența, activitățile pionierești — totul să vorbească despre sărbătoarea pe care o așteptăm. Intre 1 și 8 Mai, în unitatea noastră va avea loc un eveniment deosebit: 20 dintre cei mai buni și mai sîrguincioși școlari vor primi cravata roșie. Incă de pe acum, noi îi pregătim cu grijă, pentru că vor avea cinstea să facă parte din promoția **„40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia"**. Ne-am sfătuit și, împreună, ne-am gîndit să invităm la o adunare, în care vom discuta despre îndeplinirea angajamentului solemn, și un tovarăș activist de partid. Vom organiza apoi, în jurul focului de tabără, o șezătoare, în care vom cînta cele mai frumoase cîntece și vom recita cele mai avîntate versuri despre patrie și partid.

In numele colectivului de conducere al unității Școlii de 7 ani nr. 9, Galați:

președinta unității, **Popescu Elena,**

instructoare superioară, **Domnica Constantinescu.**

Din viața pionierească

In cinstea aniversării partidului

INTERESANTE INIȚIATIVE pionierești

Așa arată astăzi Calea Griviței.

Deunăzi, un președinte de unitate a pus mîna pe toc și ne-a scris următoarele: **„Tovarăși, eu știu că e de datoria fiecărui pionier să cunoască lupta partidului, mărețele realizări dobîndite de poporul nostru sub conducerea lui. Despre toate acestea, noi aflăm multe lucruri la lecțiile de istorie sau de geografie, din ziare sau de la radio. Dar oare nu trebuie ca noi înșine, în completarea acestor cunoștințe, să căutăm să vedem unele lucruri chiar cu ochii noștri?"**

Răspunsul la această întrebare a corespondentului nostru e simplu. Pionierul trebuie să cerceteze el însuși, să se convingă pe cît e cu putință cu ochii lui, cu alte cuvinte să-și încerce și singur puterile pe calea dobîndirii de noi cunoștințe. Și atunci ce ar putea face detașamentele de pionieri pentru a da posibilitate fiecărui pionier să afle cît mai multe lucruri despre lupta partidului pentru fericirea poporului? Să încercăm să răspundem împreună la această întrebare.

Mărturii din anii grei...

Trecînd adesea pe Calea Griviței, nu puțini au fost pionierii care au zărit pe casa cu numărul 261 o placă de marmură pe care au citit următoarea inscripție: **„In această clădire — fostul local al Sindicatului C.F.R. — a avut loc în martie 1932, sub conducerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ședința Comitetului Central de acțiune al muncitorilor ceferiști în vederea pregătirii eroicelor lupte revoluționare din februarie 1933, care au înscris o pagină glorioasă în istoria clasei muncitoare din țara noastră"**. Altădată, vizitînd Atelierele „Grivița Roșie" și oprindu-se cu emoție lîngă zidul clădirii de pe care tînărul utecist Vasile Roaită a tras sirena în februarie 1933, ei și-au ațintit privirile pe-o altă placă, de data aceasta din bronz, pe care au citit: **„Grivița Roșie cinstește jertfa de sînge a tînărului erou Vasile Roaită, evocînd marele său spirit revoluționar și mobilizator. Cu brațele încleștate pe mînerul sirenei, cu trupul sfîrtecat de gloanțe, a căzut în februarie 1933, în lupta pentru libertate și apărarea cauzei drepte"**.

In fața casei în care s-a tipărit „Scînteia".

De-aici s-a născut ideea ca pionierii să meargă să viziteze toate aceste locuri istorice, mărturii ale luptei eroice a comuniștilor pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Undeva, pe o stradă din stînga Palatului Republicii, se află o clădire care amintește de ședințele din 8, 9 și 10 mai 1921 ale Congresului de constituire a P.C.R... Pe strada **Ecoului la nr. 29** se află căsuța în care a funcționat timp de trei luni, din iulie pînă în septembrie 1932, redacția ziarului comuniștilor, „Scînteia"... O altă tipografie ilegală a Partidului Comunist din Romînia a ființat pe **str. Soldat Candea**, între anii 1939—1940... **Pe Calea Victoriei, la nr. 134**, a fost, în aceiași ani, postul de radioemisiune „Romînia liberă", organizat de P.C.R.... Pe strada care poartă azi numele luptătoarei comuniste **Olga Bancic**, executată de către hitleriști la **Stuttgart, la 10 mai 1944**, se poate vedea casa în care a locuit eroina... In Vatra Luminoasă, **pe strada Costache Burcă**, există o casă în care, din inițiativa P.C.R., s-au ținut mai multe ședințe conspirative în vederea pregătirii insurecției armate de la 23 August 1944...

Toate acestea sînt puncte trecute pe un itinerar pionieresc.

...Și mărturii de azi

Cei dintr-a VII-a au hotărît, la un moment dat, să organizeze o adunare despre raionul Grivița Roșie în trecut și în prezent. Au trimis, așadar, „soli" în cele patru zări ale raionului ca să vadă, să întrebe și să noteze tot ce e mai vrednic de știut despre înflorirea lui, în anii puterii populare. S-au interesat de avîntul din uzine și fabrici, au admirat siluetele fabricilor, ale luminoaselor blocuri noi care au răsărit pe tot cuprinsul raionului, au vizitat Casa de cultură a tineretului ș.a.m.d. Apoi, au prezentat tot rodul cercetării lor într-o adunare pionierească la care au invitat și pionieri din celelalte clase.

Oaspeții, cei mai mulți pionieri din activ, s-au arătat mulțumiți de acțiunea pionierilor din clasa a VII-a. Aceasta însă nu i-a împiedicat să hotărască: această acțiune trebuie considerată doar un început care să fie desăvîrșit prin eforturile unite ale tuturor detașamentelor. S-a proiectat astfel o excursie pionierească prin raionul drag, pentru a culege mărturiile vieții lui înfloritoare, la care unitatea de pionieri va mobiliza întregul său efectiv.

Mai mult chiar. Pregătind acest marș, pionierii vor căuta să afle cine sînt însuflețitorii acestei opere constructive din raion. Vor merge de aceea să stea de vorbă, la locul de muncă, cu comuniștii de la „Grivița Roșie" și de la țesătoria „Dacia", cu comuniștii de pe șantierele de construcții ale noilor blocuri, cu activiști de partid și de stat.

Geografia în imagini

Dar cine nu-și dă seama că nu tot atît de ușor o poți porni de-a lungul și de-a latul țării pentru a culege de pe întinsul ei mărturiile despre izbînzile poporului nostru pe drumul socialismului. Trebuie să vezi Hunedoara socialistă și Bicazul, dătător de lumină, să asiști la punerea în funcțiune a noilor sonde, în locuri altădată uitate de lume, să privești solemnitatea momentului în care un nou lot de tractoare părăsesc aleile brașovene și să te îndrepți o dată cu ele spre gospodăriile agricole colective, să admiri înfățișarea de basm a litoralului, pus la îndemîna celor ce muncesc. Drumul e lung, cere timp și-apoi acum, cînd abia a început trimestrul al treilea nici nu e chip s-o pornești la drum. Deocamdată însă...

Impreună cu tovarășul Alexandru Codescu, erou al muncii Socialiste, la secția cazangerie a Atelierelor C. F. R. „Grivița Roșie".

Mai zilele trecute, colectivul de conducere al unității i-a convocat la camera pionierilor pe toți președinții de grupă. Toți erau curioși să afle rostul acestei adunări neașteptate.

— Tovarăși președinți, li s-a adresat președintele unității, din această clipă chemăm toate grupele de pionieri la o întrecere pentru alcătuirea celor mai frumoase albume care să cuprindă imagini despre realizările din patria noastră.

S-au dat apoi cîteva indicații de felul cum ar trebui alcătuite aceste albume. Fiecare grupă trebuie să-și aleagă o anumită temă, un anumit aspect din viața țării noastre. Bunăoară, o grupă va aduna imagini despre orașele noi de pe harta patriei, altă grupă se va ocupa de culegerea imaginilor despre avîntul industrial al țării sau despre calea belșugului pe care au pășit satele noastre, în alt album vor fi oglindite realizările obținute pe tărîmul creșterii bunăstării poporului nostru sau avîntul culturii și științei noastre, copilăria fericită.

Grupele au și pornit la lucru. Întrecerea abia a pornit, dar încă de pe acum se anunță pasionantă. Mai ales că e lucru hotărît: cele mai bune albume vor fi păstrate la camera pionierilor, se vor alcătui cu ele o expoziție.

Haideți să comparăm!

Deși s-ar părea că-i vorba de-un joc, totuși nu-i! Intr-o zi, cîțiva pionieri din clasa a V-a au făcut următoarea socoteală: cei mai „bătrîni" pionieri sînt acum pe punctul de a împlini 14 ani: așadar, ei sînt de aceeași vîrstă cu Republica.

Întîmplarea a făcut ca aceiași pionieri să găsească reproduse într-un ziar, care apărea în urmă cu vreo 27 de ani, rîndurile acestea: „Sînt în Capitală peste o sută de fabrici de țesătorie. In medie lucrează în fiecare fabrică cîte 100—200 de copii între 10—16 ani. Ei își efectuează munca făcînd cu schimbul noaptea și ziua. Ei fac 11—12 ore de muncă încordată („Umanitatea", 2 sept. 1934).

— Haideți să comparăm, au hotărît pionierii. 10—16 ani aveau acei copii. Cam de vîrsta noastră. Dacă munceau la vîrsta aceasta pentru a-și cîștiga pîinea înseamnă că ei nu mai puteau să învețe, așa cum învățăm noi. Lucrau cîte 11—12 ore pe zi, cu mult mai mult decît lucrează părinții noștri azi! Desigur, ieșeau din fabrică sleiți de puteri. Lucrau și noaptea. Iar noi noaptea ne odihnim întotdeauna, vara ne ducem în tabere...

Ei, desigur, n-au avut de unde auzi de asemenea lucruri...

Comparația aceasta a devenit tema unei adunări a detașamentului închinate copilăriei fericite de azi. Fiecare pionier a avut de spus cîte ceva. Despre manualele primite gratuit, în toamna acestui an școlar și despre sutele de școli noi, despre zilele de tabără și despre palatele și casele pionierilor. N-a lipsit nici cîntecul vioi, nici poezia avîntată, inspirată din bucuriile copiilor din patria noastră. Viu și înaripat a răsunat apoi cîntecul atît de mult îndrăgit de pionieri:

„Mulțumim din inimă partidului!"...

★

Și-acum, o mărturisire: sugestiile de mai sus sînt inspirate din activitatea și proiectele de viitor ale **unității de pionieri nr. 2, de la Școala de 7 ani nr. 171 din București**. Vă rugăm, dragi cititori, să ne comunicați, la rîndul vostru, ce inițiative interesante ați luat în detașamentele și unitățile voastre în cinstea împlinirii a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia.

V. CARABA

O ACTIUNE frumoasă

„...Treci pe stradă. În dreapta te intimpină un bloc nou, în stinga — altul; apoi, iată și o școală nouă. Aici locuiești tu, și tu, aici invățați voi... Mergi mai departe. Ce frumos se inalță clădirea Institutului Politehnic, a Spitalului „Dr. C. I. Parhon"... Se zărește și Fabrica de penicilină, și cea de mobilă, și șantierul marelui complex alimentar... Iașul, în rind cu celelalte orașe de pe cuprinsul patriei dragi, este un imens șantier. În urmă cu 40 de ani, cind Partidul Comunist din Rominia a început lupta, toate acestea erau doar visuri. Acum au devenit realități, fapte..." Și tovarășul Vasile Pancu, muncitor la secția cazangerie a Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie", invitat la șezătoarea pionierească, continuă să povestească:

„De-ați știi, copii, cit de greu o duceau muncitorii. Mămăligă cu ceapă își lua fiecare în cos cind pornea la lucru. Dacă intrai în atelier, te trăsnea mirosul de cărbune amestecat cu ceapă. Apoi, pină seara te obișnuiai, căci munceai cite 12 și chiar cite 14 ore pe zi... Vă închipuiți voi ce însemna 14 ore la ciocan? Iar pentru această muncă istovitoare, primeai un salariu mizer, care se ducea pe apa simbetei, pe tot felul de datorii: datorie la băcan, datorie la proprietar... Pe bietul muncitor il jupuiau toți".

Viață grea: mizerie, foamete... Muncitorii nu mai puteau răbda jugul exploatării capitaliste, ei organizau sub îndrumarea partidului, întruniri, manifestații de protest, cereau revendicări economice și politice...

„Alarmă la C.F.R.!"...

Este titlul unui cintec revoluționar, care iți vorbește despre lupta muncitorilor pentru o viață mai bună, despre luptele ceferiștilor din 1933.

...Noi morții nu ni-i plingem,
la C.F.R.
Ci rindurile stringem
la C.F.R.".

Și rindurile se stringeau. Umăr la umăr, miile de muncitori deveneau o forță, care-i făceau adesea pe capitaliști să bată în retragere.

Februarie 1933... Ca și la București, Pașcani și Cluj, ca și pe Valea Prahovei, muncitorii ceferiști din Iași au început lupta. Comitetele de grevă, in numele celor mulți, cer o viață omenească. Două zile și o noapte n-au părăsit muncitorii atelierele. Nu vor începe lucrul pînă nu vor fi satisfăcute cererile. Luptei lor li s-au alăturat și muncitorii din alte intreprinderi ieșene, și soțiile.

— Pîine! Ne mor copiii de foame! Vrem piine, strigau ele jandarmilor postați la porțile atelierelor.

Sirenele sunau. Ele chemau la luptă.

„Sirena lui Roaită răsună"...

Interpretind acest cintec, pionierii parcă și vedeau mulțimile de muncitori pornind la luptă. Glasul tovarășului Pancu zugrăvea imaginea. Ca într-o carte vie ei vedeau lupta dusă de partid pentru viața lor fericită de astăzi. Dorința copiilor de a cunoaște și mai bine această luptă devine și mai arzătoare. Alexa Rodica se interesează de viața neînfricatului erou al clasei muncitoare — Ilie Pintilie; Adam Mariana — despre Grivița Roșie.

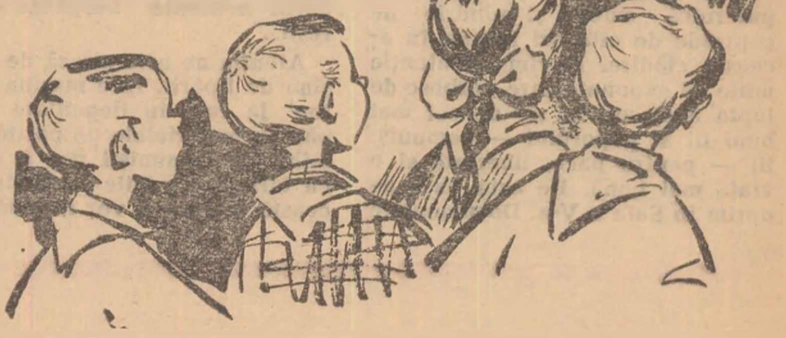
În discuția pe care a avut-o cu pionierii, tovarășul Vasile Pancu le-a vorbit despre condițiile minunate de muncă și viață pe care le au astăzi muncitorii. Mașinile noi și perfecționate, cuceririle ale tehnicii moderne, atelierele mari și luminoase, înalta calificare pe care și-o dobîndesc muncitorii, producția tot mai mare pe care ei o realizează, condițiile minunate de muncă și de viață, toate acestea iți vorbesc despre vremurile noastre noi. Oamenii muncii stau astăzi în locuințe confortabile, citesc, merg la concert, se odihnesc la mare sau la munte.

Șezătoarea se încheie. Un cintec... o poezie... Pioniera Rotaru Rodica recită poezia „Petre Gheorghe", Adam Mariana — „Cintec de leagăn al Doncăi", Șmilovici Fredy — „Grivița Roșie".

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 11 din Iași intimpină cea de-a 40-a aniversare de la infiintarea partidului cu activități dintre cele mai frumoase.

GETA COSTIN

Sînt gata întotdeauna!...

Va fi astfel:

Emoționați, veți părăsi flancul sting al careului pentru a vă alinia în fața drapelului roșu al unității de pionieri. Veți rosti, în cor, cuvintele angajamentului solemn... Pe urmă, veți primi pe brațele ușor intinse cravata roșie. Încet, cu privirile țintă în ochii licărind prietenos ai instructorului, vă veți petrece cravata pe după git. Va fi liniște. Se vor auzi numai răsuflările grăbite și bătăile inimii, inmulțite... Apoi, privindu-vă nu ca pe simpli copii de nouă ani ci ca pe niște pionieri, demni de toată încrederea, instructorul vă va spune:

— LA LUPTĂ PENTRU CAUZA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN, FII GATA!

— SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA! veți răspunde voi, căutind cu privirea în faldurile ușor unduitoare ale drapelului roșu.

...Să fii gata întotdeauna pentru a îndeplini cuvîntul partidului, iată un răspuns care arată că băiatul sau fata care îl rostește nu e un copil oarecare, ci unul care știe ce scop are în viață, și anume scopul cel mai important: acela de a fi, prin tot ce face, folositor clasei muncitoare! Dragostea de patrie, devotamentul față de partid nu se măsoară în raport cu vîrsta omului. Patria socialistă se mîndrește cu muncitorul vinjos, priceput, care veghează topirea oțelului în cuptoarele Reșiței, dar și cu băiatul de nouă, zece sau patrusprezece ani care perseverează asupra caietului de teme la matematică.

Firește, fiecare dintre purtătorii cravatei roșii, fiecare pionier care răspunde cu emoție „Sînt gata întotdeauna!" își visează

răspunsul întărit printr-o faptă eroică, deosebită... Această năzuință e firească și merită să fie respectată, dar e bine să știm că eroismul, chiar atunci cind durează numai o clipă (de pildă, clipa în care Alexandru Matrosov a astupat cu trupul său deschizătura cazematei fasciste) este pregătit de o viață întreagă. Să fii gata întotdeauna inseamnă să procedezi clipă de clipă astfel incit, oricind și oriunde, la chemarea partidului, chemare de muncă și luptă, să fii gata cu toate forțele tale, cu tot ce ai mai bun în tine. Pentru aceasta trebuie să te pregătești din vreme. Cum înveți? Ești perseverent? Înveți numai pentru „notă" sau gîndind la viitoarea ta meserie? Atunci cînd nu-ți „iese" o problemă, zăbovești îndîrjit asupra ei, pînă o rezolvi, chiar dacă, de afară, se aude glasul prietenului care te cheamă la fotbal? Ești sau nu necăjit cînd unul dintre colegi ia o notă slabă? Te simți obligat să-l ajuți? Atunci cînd plantezi un puiet, te gîndești la pădurea deasă care se naște, toți ceilalți copii sădind, de asemenea, puieții? Iată doar cîteva întrebări pe care trebuie să și le pună fiecare pionier care e hotărît să fie gata întotdeauna.

Poate că cineva s-ar simți îndemnat să întrebe: totuși, care este lucrul cel mai important pe care trebuie să-l faci pentru a fi gata întotdeauna, pentru a contribui, după puterile tale, la înflorirea patriei?

Răspunsul este acesta: important este totul! Cum inveți, cum te porți, cum participi la activitatea pionierească și la acțiuni patriotice... Tu, ca viitor cetățean, începi să te manifești ca atare încă de pe acum. E important să nu treci nepăsător pe lîngă grădina școlii, e important să dai o mînă de ajutor stringerii recoltei, e important să-ți ajuți colegii și să sprijini organele statului nostru democrat-popular. Da, important este totul pentru că totul e subordonat celui mai înalt dintre simțăminte: devotamentul față de patria socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn.

...Va fi o zi de neuitat aceea în care voi, dragi școlari, veți primi cravata roșie. Atunci, pentru întîia oară, instructorul vă va spune:

— La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Iar voi veți răspunde cu inima plină:

— Sînt gata întotdeauna!

AL. O. ZOTTA

Concursul cultural artistic

Pionierii din Negrești

— Să vă explic! Băieții vor purta gaci lungi, cămașă înflorată peste care vor avea un laibăr și clop cu ciucălăi și bumbuști. Fetele vor purta pindileu, cămașă, de asemenea înflorată, pieptar, zadie și chischinel. De altfel, să mergem, îi veți vedea la repetiție!

În sala de repetiție s-au adunat, parcă, florile cele mai mîndre ale vestitului Oaș, culorile costumelor oșenești semănînd cu cîmpul înflorat, de primăvară al acestui ținut incîntător. Rișcău Maria, elevă în clasa a XI-a a Școlii medii din Negrești, care e și instructorul echipei, ne explică din nou costumele oșenilor: *gaci* = pantaloni, *laibăr* = suman, *clop* = pălărie, *bumbuști* = mărgele, *pindileu* = fustă, *zadie* = șorț, *chischinel* = batic. Dintr-o comună învecinată, Tirsolț Maria cunoaște bine obiceiurile din Oaș, portul și mai ales cunoaște dansurile acestui ținut minunat. Pentru concursul cultural-artistic al pionierilor și școlarilor din anul acesta, colectivul de conducere al unității a hotărît ca echipa de dansuri să pregătească tabloul coregrafic „Nunta în Oaș". E un dans cum nu găsești altul in țară, cu obiceiurile și țipuriturile (strigăturile) vechi, păstrate din străbuni, cu altele adăugate de poporul-artist, — acum, în anii aceștia, și care vorbesc cel mai cald despre viața nouă, de astăzi, a oșenilor.

Cele 10 perechi de dansatori, pionieri din clasele a V-a — a VII-a, se străduiesc să nu scape nici un amănunt din indicațiile Mariei Rișcău. Unii dintre ei au mai făcut parte și anul trecut din echipa de dansuri și știu că e lucru mare să fii pe plac spectatorilor oșeni. O vorbă de-a lor, din bătrîni, pe care și pionierii o cunosc bine, spune că dacă te-apuci de-un lucru, apoi să-l faci bine! Și echipa lor vrea să se prezinte cit mai bine anul acesta la concurs.

Pînă acum, doar corul a adus faimă unității lor. Și în 1958, și în 1959, și în anul trecut. Diplomele și premiile primite stau oricînd mărturie felului cum s-au pregătit pionierii pentru concursul cultural-artistic. Dar anul acesta se pregătește nu numai corul ci și echipa artistică. „Nunta din Oaș" va fi cunoscută în curînd de întreg Maramureșul și poate — cine știe? — de întreaga țară.

S. ȘTEFAN

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

PETRESCU GABRIELA, cl. a V-a B, Școala de 7 ani din comuna Polovragi, raionul Gilort.

GORNICIOIU ALEXANDRINA, cl. a VII-a, Școala medie „Cuza Vodă" din Huși.

DRAGOTA IOAN, cl. a IV-a B, Școala de 4 ani din comuna Rășinari, raionul Sibiu.

PAYER HILDE, cl. a II-a, Școala de 4 ani din comuna Birza, raionul Orșova.

NICOLAE FLORICA, cl. a II a, Școala de 7 ani din comuna Cacaleți, raionul Giurgiu.

CARAMIDA STELIAN, cl. a VI-a, Școala de 7 ani din comuna Băltătești, raionul Tg. Neamț.

Prin sălile Muzeului de Istorie a Partidului

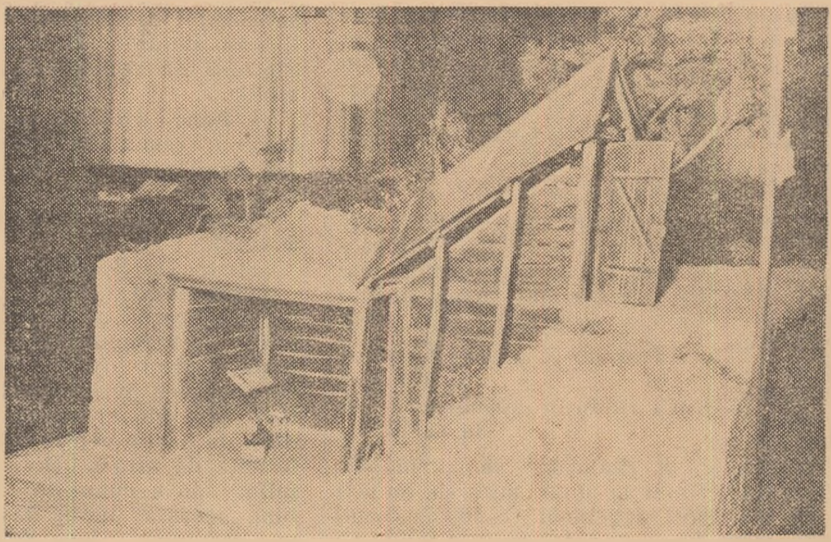
Pagini din lupta partidului

Ne aflăm din nou în sălile Muzeului de istorie a partidului. O puternică emoţie şi mîndrie ne cuprinde de cîte ori intrăm în această clădire. Privim cu atenţie miile de exponate care vorbesc de lupta dusă ani în şir de cei mai buni fii ai poporului — comuniştii — pentru pace, libertate şi o viaţă mai bună. De astă dată ne oprim în Sala a V-a. Documentele de aici oglindesc lupta clasei muncitoare condusă de P.C.R. între anii 1934—1940, împotriva fascizării ţării şi a pregătirii criminalului război antisovietic. Întîlnim în această sală un grup de şcolari din raionul Lehliu, regiunea Bucureşti, care ascultă cu atenţie explicaţiile date de tovarăşul lector.

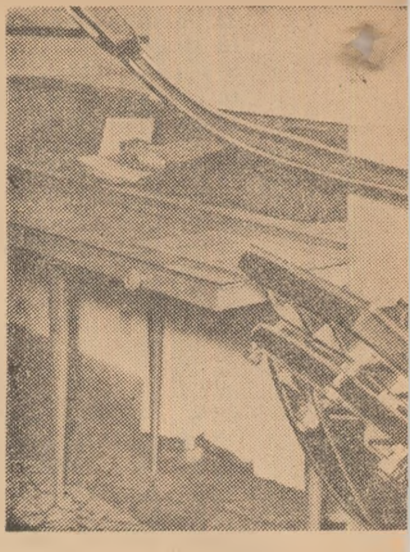
„După glorioasele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din 1933 — spune lectorul — Partidul Comunist, care se afla în adîncă ilegalitate, a întărit legătura sa cu masele de muncitori. Pentru aceasta, partidul a înfiinţat o reţea largă de organizaţii de masă cu activitate legală şi semilegală, care chemau poporul la luptă împotriva fascismului şi pregătirilor de război. În acelaşi timp, în tipografiile ilegale se tipăreau teancuri de manifeste, broşuri, ziare care mobilizau pe muncitori la lupta pentru pace, pentru libertate, pentru zdrobirea orînduirii nedrepte burghezo-moşiereşti..."

Atenţia ne este atrasă de o maşină de tipărit. Este maşina „Boston" la care în ilegalitate se tipăreau materialele de partid. Cîte mîini de comunişti vor fi aşezat cu înfrigurare foile de hîrtie la această maşină şi vor fi apăsat nerăbdătoare pe manivelă pentru a scoate de sub tipar manifestele partidului? Şi apoi cîte sute de alte mîini le vor fi stivuit la piept, lîngă inimă, sub cămaşă, pentru a le împărţi miilor de muncitori, făcîndu-le cunoscută chemarea fierbinte a partidului de a se pregăti de luptă!... Vedem aici macheta subsolului de pe str. Floreasca din Bucureşti, unde era organizată o tipografie clandestină a partidului. În vitrină sînt numeroase piese de tipar folosite de partid în anii negri şi grei ai luptei ilegale. Se află şi un ziar de partid, îngălbenit şi ros pe la colţuri. El a fost păstrat vreme de 24 de ani sub acoperişul de stuf al casei unui ţăran din comuna Secuieni, raionul Tg. Mureş, ca nu cumva să fie găsit de poliţia burghezo-moşierească. Ne gîndim cu dragoste şi respect la acel simplu muncitor de pe ogoare care nu s-a îndurat să ardă ori să distrugă acest ziar care purta cuvîntul înţelept al partidului.

Tot în sala aceasta, un alt exponat ne atrage privirile. E o bucată de steag roşu ca focul pe care sînt pictate auriu secera şi ciocanul. E un fragment dintr-un

Macheta subsolului care adăpostea tipografia conspirativă a ziarului patriotic „România liberă".

Maşina de ti...

Ce mi-a dăruit PARTIDUL

Ţi se pare firesc să locuieşti într-un bloc frumos, să ai tot ce-ţi trebuie în casă, să pleci cu drag dimineaţa la lucru... Şi totuşi, nu se poate ca noi, cei mai vîrstnici, să nu ne amintim uneori şi de zilele trecutului. Zile întunecate ca şi fabrica de la marginea oraşului, unde trudeam din zori şi pînă în noapte. Revăd parcă hala de laminare, afumată şi înfierbintată, secţiile de cositorit şi galvanizat cu aburi înăbuşitori, greu de suportat. Cîte ore de muncă încordată, de zbucium am petrecut noi în această fabrică! Îmbrăcaţi ca vai de lume, lipsiţi de cele mai necesare măsuri de protecţie, cu arşiţa cuptoarelor în faţă, istovindu-ne, ridicînd şi cărînd cu propriile puteri tone de materiale, muncind fără întrerupere cîte 12—14 ore, seara cădeam istoviţi de oboseală şi de foame. Grei au fost anii trecutului! Leafa nu ajungea nici de mîncare. Odată, cînd cîţiva muncitori i-am spus şefului nostru (la director nici pe scară nu te lăsa să urci!) că sîntem nemulţumiţi, ne-a concediat. „Nu-ţi convine? Pleacă!" ţi se spunea. Ştiau patronii că erau încă atîţia şomeri, care alergau să cîştige o bucată de pîine. Muncitorii au făcut grevă; dar ea n-a îmbunătăţit decît pentru puţin timp lucrurile. Apoi iar concedierile, amenzile, nedreptăţile, au continuat. Cînd mi-aduc aminte cîtă ocară am îndurat, parcă nu-mi vine a crede.

Anii grei au trecut. Luptele purtate de muncitori sub conducerea comuniştilor — cei mai buni dintre ei — împotriva exploatatorilor, ne-au schimbat viaţa. Partidul ne-a luminat calea.

Pe malul Dunării acum, în locul zidurilor reci, întunecate, ale vechii fabrici „Titan" se înalţă hale noi, moderne, cu maşini la care ţi-e mai mare dragul să munceşti. De la pupitrul de comandă totul este condus automat.

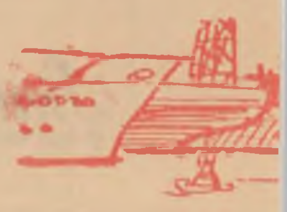
Mi-aduc aminte de primul concediu. Plecasem de-acum în concediu dar nu-mi venea să cred. În anii de exploatare nu ştiusem ce-i odihna. Trudeam de dimineaţă şi pînă seara. Acum, plecam în concediu la Călimăneşti! Ba, anul trecut, împreună cu alţi muncitori, am petrecut zile de neuitat pe litoralul Mării Negre, la o casă de odihnă în Bulgaria.

Totul acum pare firesc. Firesc e să-ţi cumperi mobilă nouă sau aparat de radio... Firesc e să mergi la teatru sau în excursie... E firesc să-ţi petreci timpul liber la munte sau la mare. Dar cîte încă nu s-au schimbat în viaţa mea şi a celorlalţi muncitori din fabrică! Zilele de trudă de altădată s-au transformat în zile de muncă avîntată, însufleţită. În fiecare lună zeci de tone de laminate peste plan dau patriei muncitorii fabricii noastre. Iar eu sînt mîndru de succesele brigăzii în care muncesc, mă bucură entuziasmul comuniştilor, al tineretului. Sînt mîndru de demnitatea de a fi muncitor, de a lucra într-o uzină mare, modernă. Sînt mîndru că fac parte din clasa muncitoare din ţara noastră, liberă de orice exploatare, clasă conducătoare în stat. Cînd mă gîndesc cît de deosebită este această viaţă de cea din trecut, îmi dau seama cît de mult mi-a dăruit partidul! Partidul ne-a dăruit totul — o viaţă nouă, fericită!

TĂNASE PANDELE
laminator
Uzina metalurgică „Nicolae Cristea", Galaţi

ORAŞUL DE PE DUNARE

Doar cu cîţiva ani în urmă, groapa enormă din centrul oraşului Galaţi, casele dărîmate, străzile stricate, aminteau la fiecare pas de distrugerile războiului. Aproape 6.000 clădiri bombardate, Gara, portul, fabricile — distruse...

Dar iată că prin grija partidului şi guvernului, pe malul Dunării a renăscut un oraş: Galaţii. Locul gropilor l-au luat blocurile înalte, frumoasele magazine cu vitrine sărbătoreşte împodobite, străzi largi puternic luminate, parcuri şi grădini, şcoli şi fabrici. Numai anul trecut au fost date în folosinţă sute de apartamente, o şcoală cu 16 clase şi alta cu opt clase. Atelierele C.F.R. au fost reclădite, gara refăcută, portul a renăscut... Dar anii următori vor mai aduce încă multe schimbări. De aceea, ne-am adresat tovarăşului Alexandru Zapis, preşedintele Sfatului popular al oraşului, cu rugămintea de a ne povesti cîte ceva despre viitorul oraşului.

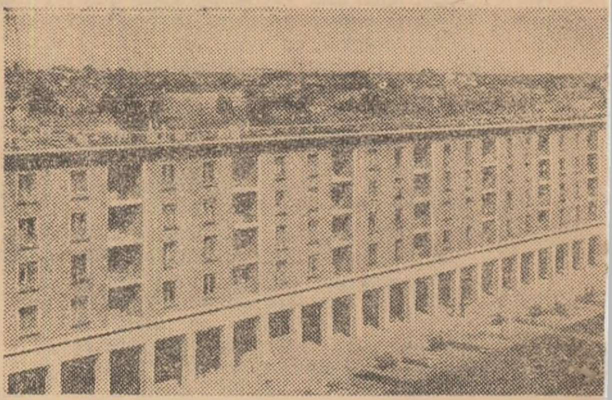
— Oraşul va fi reclădit din temelii, a început tovarăşul preşedinte. Treptat, construcţiile noi vor înlocui toate locuinţele necorespunzătoare. Anul acesta se vor da în folosinţă încă circa 2.000 de apartamente. Munca aceasta, de reclădire a oraşului a început însă pe baza unui plan de sistematizare.

— În care este prevăzut şi viitorul combinat metalurgic?...

— Desigur! Oraşul nostru va deveni un modern şi important port fluvial al ţării, dar în acelaşi timp, un puternic centru muncitoresc. Lucrările de proiectare ale noului cartier au şi început. Pînă ce combinatul va fi gata, constructorii vor da în folosinţă muncitorilor cele 5.800 apartamente. Va fi cu adevărat „un oraş nou", aşa ci de altfel a şi început să fie denumit.

— Oraş nou legat de cel vechi?...

— Nu. Lucrările de reclădire începînd din nord-vest, de la viitorul combinat, pe măsură ce

Privind fotografia de faţă aproape că nu-ţi... mulţi ani în urmă, pe locurile acestea se vedea... ruinele caselor dărîmate de bombardamentele

---

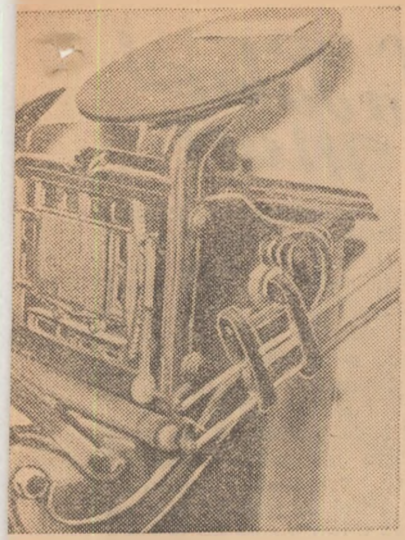
Noul cămin cultural din comuna Mircea Vodă, regiunea Dobrogea

— Moş Dumitru!... Vino aici, moş Dumitru, îl rugară într-un glas tinerii, văzîndu-l că intră pe uşa cinematografului sătesc. Ridicîndu-se de pe scaune, fiecare voia să-i ofere locul său.

Moş Dumitru s-a aşezat liniştit, mulţumit că se află iar în mijlocul lor.

Aşa îl ştiu tinerii din Sîntana de Mureş pe moş Dumitru Puni. Ca pe unul dintre cei mai buni prieteni ai tineretului din gospodăria colectivă. Cu toţii îl îndrăgesc. Îl îndrăgesc pentru atîtea lucruri înţelepte aflate de la el, pentru sfaturile lui, pentru experienţa împărtăşită lor în lucratul pămîntului. De fapt, de aci a început prietenia lor. Numai că, în condiţii nu prea prielnice. Cînd îşi amintesc...

Cobora cu sapa la spinare spre drumul din marginea ogoarelor. Chiar lîngă drum, cîţiva flăcăi, cu feţele rumenite de lumina soarelui ce cădea în asfinţit, în vîlvătăi de foc, zoreau să termine postaţa de prăşit. Sapele scăpărau o clipă în aer şi apoi, izbite, zăngăneau în bulgării negri, cu strălucire metalică. Flăcăii zoreau şi fluierau fericiţi că termi-

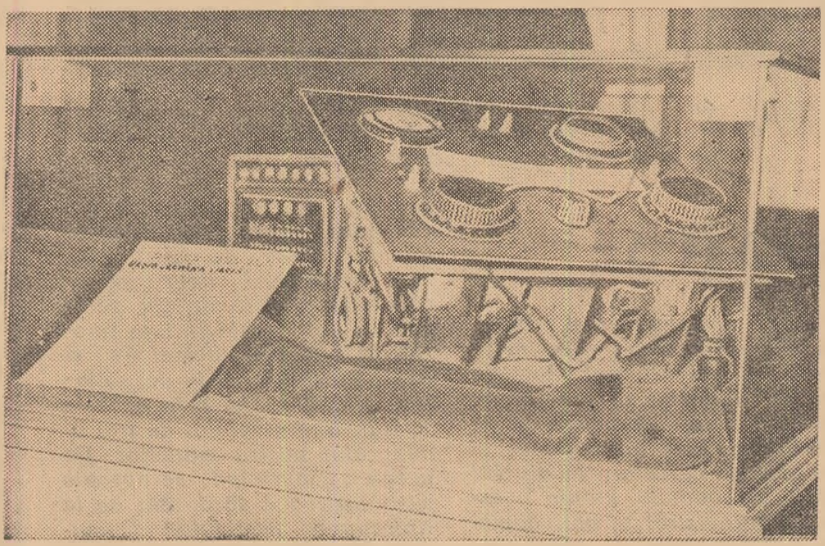
...rit „Boston"

steag de partid care, în ciuda teroarei fasciste, a fost înălțat de comuniști pe un stîlp de telegraf din piața Obor, cu prilejul sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie 1940, a 23-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Simțim inimile bătîndu-ne mai repede în piepturi... Pipăim cu dragoste cravatele noastre roșii de la gît. Ele seamănă leit cu bucata de steag expusă în muzeu. Pentru că sînt particele din steagul victorios al partidului clasei muncitoare. Sub faldurile acestui steag, au luptat cu înflăcărare, jertfindu-și sîngele și viața mulți fii ai poporului nostru pentru ca noi să avem astăzi o viață fericită.

Gîndul ne zboară la figurile luminoase ale acestor eroi... Și în cugetele noastre se înalță tot mai limpede hotărîrea de a ne manifesta încă de acum ca cetățeni mici dar de nădejde ai patriei dragi, de a munci, după puteri, încă de acum pentru a face tot mai mîndru și mai frumos locul natal, școala dragă, de a învăța mai mult, mai temeinic, pentru a fi mai de folos patriei noastre dragi cînd vom fi mari.

M. BALMUȘ

O parte din piesele aparatului de radio-emisie ilegal „România liberă" - folosit de partid în anii dinaintea războiului.

vor înainta, vor ajunge în centrul orașului, și vor continua pînă ce, de fapt, tot orașul va fi nou. Așa că orășelul combinatului va face parte integrantă din „vechiul oraș".

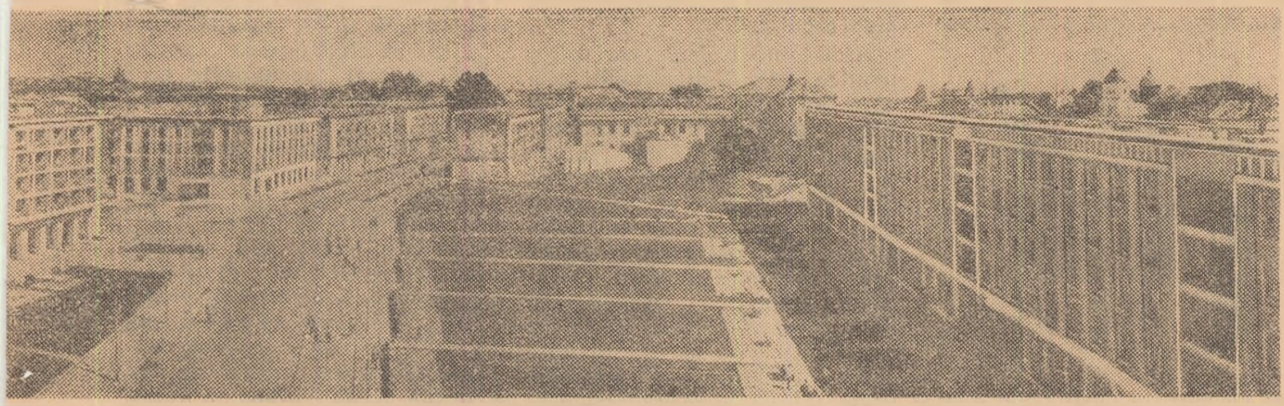
— În felul acesta, se pare că orașul va deveni mai mare...

— Nu numai atît, dar numărul locuitorilor se va dubla prin construirea uriașului combinat. Iar în legătură cu aceasta, partidul a prevăzut dezvoltarea multilaterală și din punct de vedere cultural a orașului. Se vor înființa institute de învățămînt superior, noi școli. Anul acesta începe construirea Casei Sindicatelor, iar în viitor — se vor construi un nou teatru de stat și unul muzical. Apoi noi cinematografe, parcuri, o plajă...

— Într-un cuvînt, peste cîțiva ani orașul va fi de nerecunoscut.

— Într-adevăr... Un oraș muncitoresc modern, cu mari unități industriale, un oraș al viitorului.

ELENA TOFAN

...vine să crezi că, nu cu ... încă rănile războiului, ... sălbatice ale hitleriștilor.

Prin grija partidului, datorită hărniciei constructorilor gălățeni, locul ruinelor l-au luat străzile largi, cu șiruri de blocuri moderne, de toată frumusețea.

MOȘ DUMITRU

...nă treaba. Fluierau și rîdeau zgomotos de glumele lor.

— Nu-mi place rîsul vostru! s-a încruntat moș Dumitru, aplecîndu-se la rădăcina unui fir bățos de porumb și dînd cu palma la o parte mușuroiul umed.

De sub țărînă scoase verziturile cîtorva buruieni abia atinse cu sapa, gata să năpădească iar. Cine le scăpase oare? Flăcăii au tăcut mîlc lăsînd rușinați privirile în pămînt.

Dar moș Dumitru nu s-a mulțumit cu atît. „Să mă puneți într-o brigadă de tineret" — a cerut el, chiar în seara aceea, președintelui.

Așa a ajuns el să fie mai des în mijlocul acestor tineri, arătîndu-le mereu, cu răbdare, cum să lucreze pămîntul, învățîndu-i să facă treabă cu suflet. „Că doar pentru noi facem!"

Moș Dumitru are peste șaizeci de ani și ar putea să stea acasă. Nu-l rabdă inima. Anul trecut a făcut singur peste 350 de zile muncă. Și-a ridicat casă nouă, așa cum și-au făcut și alți o sută și douăzeci de colectiviști. De toate se bucură, de casele noi ridicate în anii aceștia, de lumina electrică, de tot. Și unde e treabă mai multă în gospodărie acolo îl vezi și pe el punînd umărul, cu însuflețire.

Multora nu le vine să creadă că el, moș Dumitru, căruia o viață întreagă i-a plăcut să stea de-o parte, singurel-cuc, s-a schimbat atît. A devenit alt om— un prîsnel bătrîior, care se interesează toată vremea ca treaba în gospodăria colectivă să meargă bine.

Gospodăria colectivă a dat într-adevăr sătenilor nu numai belșug în casă, dar și altceva, mai de preț: conștiința că știu pentru ce muncesc, demnitatea omului nou.

AL. DINU IFRIM

Pacea — cerința tuturor popoarelor

Veștile se succed cu repeziciune. Prin firele telegrafului sau pe aripa undelor radiofonice sosesc mereu știri: „In S.U.A. se desfășoară un marș al păcii"... „In Anglia, sub lozinca «Să fie interzisă bomba cu hidrogen» a început marele marș al partizanilor păcii împotriva înarmării nucleare..." „În Republica Federală Germană au loc nenumărate acțiuni ale partizanilor păcii sub lozincile: In loc de arme atomice mai multă pîine pentru întreaga lume!, Mame, este vorba despre apărarea și viitorul copiilor voștri..." „In Danemarca, la Holbaek, a început un marș de protest împotriva înarmării nucleare..."

...iar de curînd, la Delhi (India) Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat o serie de rezoluții în problemele cele mai arzătoare care frămîntă lumea: lichidarea colonialismului, dezarmarea, problema congoleză, problema cubană etc.

Pe întreg globul, așa cum s-a arătat la Consfătuirea partidelor comuniste și muncitorești din noiembrie 1960 de la Moscova, lupta pentru pace se întărește, în frontul uriaș al partizanilor păcii pășind noi milioane de oameni.

În acelaș timp însă, puterile imperialiste caută să întrețină peste tot focare ale războiului: în Congo, în Laos, în Algeria... Pun la cale provocări mîrșave împotriva Cubei.

Iată de ce, de curînd, la Ședința ordinară a Comitetului Politic Consultativ al statelor membre ale Tratatului de la Varșovia, statele participante, ținînd seama cu cea mai mare vigilență de noile pregătiri militare ale imperialiștilor, au căzut de acord asupra măsurilor pe care consideră necesar să le înfăptuiască în interesul întăririi continue a capacității lor de apărare și întăririi păcii în lume.

Țările lagărului socialist privesc calm și cu încredere viitorul, deoarece știu că forțele păcii sînt mai tari ca forțele războiului, au convingerea că pacea poate fi menținută și consolidată, că pacea va învinge războiul.

Sărbătoarea poporului frate ungar

La 4 aprilie, poporul frate ungar a sărbătorit cel mai măreț eveniment din istoria Ungariei, împlinirea a 16 ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul fascist.

După izgonirea trupelor cotropitoare hitleriste de pe pămîntul Ungariei de către glorioasa armată sovietică, poporul ungar, sub conducerea partidului clasei muncitoare, a pășit hotărît pe calea construcției socialiste. Bucurîndu-se de roadele colaborării și întrajutorării tovărășești cu celelalte țări ale lagărului socialist și în primul rînd de ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice, harnicul popor ungar a obținut succese importante în dezvoltarea economică și culturală a țării. Sub conducerea P.M.S.U., a Comitetului său Central, în Ungaria, puterea populară s-a consolidat, iar dezvoltarea economiei naționale pe calea socialismului a luat un susținut avînt. Producția industrială este în prezent de trei ori și jumătate mai mare decît în trecut. Au fost construite în decursul celor 16 ani peste 100 de mari întreprinderi industriale. Ca urmare a succeselor oamenilor muncii venitul național al R. P. Ungare s-a dublat în ultimii 10 ani.

Poporul romîn urmărește cu un sentiment de caldă simpatie și prietenie munca rodnică a poporului ungar în construcția socialistă a țării. Între popoarele romîn și ungar s-a statornicit o frățească și indestructibilă prietenie. Ca o expresie a relațiilor de tip nou, statornicite în cadrul lagărului socialist, colaborarea tovărășească și întrajutorarea frățească dintre R. P. Romînă și R. P. Ungară, legăturile economice, culturale, tehnico-științifice dintre țările noastre capătă an de an o largă și continuă dezvoltare.

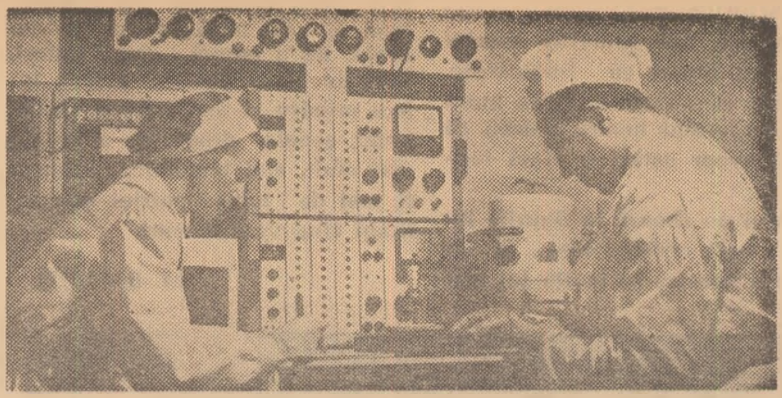
Popoarele romîn și ungar, statele noastre, în strînsă unitate cu celelalte țări socialiste luptă ferm pentru asigurarea unei păci trainice. Promovînd cu consecvență politica de coexistență pașnică, R. P. Romînă și R. P. Ungară se pronunță cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, pentru dezvoltarea colaborării internaționale și a prieteniei între popoare.

Cu prilejul marii sărbători a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, poporul, tineretul romîn trimite poporului, tineretului frate ungar, un salut fierbinte și-i urează din toată inima noi și mari succese în construirea socialismului, în lupta pentru apărarea păcii.

Noua bibliotecă „Szabo Ervin" din Budapesta este mult apreciată de cititori.

Imagini din laboratorul de electroencefalografie a Institutului de Neurologie din București și din laboratorul de radiochimie al Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj.

Bilanț grăitor

În construirea societății socialiste și comuniste, științei îi revine un rol însemnat, deoarece ne dă posibilitatea să cunoaștem atît natura și societatea, cît și legile lor de dezvoltare; astfel, putem prevedea și dirija mersul evenimentelor și fenomenelor în folosul omenirii. De aceea, încă în timpul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, a început să ia cele mai hotărîte măsuri pentru dezvoltarea științei puse în slujba poporului. Rezultatele se cunosc: astăzi știința sovietică ocupă primul loc din lume în ceea ce privește explorarea spațiului cosmic, producerea de energie atomică în scopuri pașnice etc.

Urmînd acest exemplu luminos, Partidul Muncitoresc Romîn a luat și la toate măsurile pentru progresul științei în țara noastră. Imediat după instaurarea puterii populare, vechea Academie Romînă, o instituție nelegată de practică, a fost transformată în Academia Republicii Populare Romîne, cel mai înalt for științific al nostru. Vechea academie nu dispunea de nici un institut de cercetare. Astăzi, Academia R.P.R. dispune de zeci de institute noi de cercetări, atît în București cît și în alte centre din țară, dotate cu cele mai moderne mijloace de investigație, în care lucrează sute de cercetători. E de ajuns să amintim aici Institutul de Fizică Atomică, Institutele de Chimie, de Biologie, Endocrinologie, Institutul de Fizică etc. De asemenea, a crescut numărul institutelor de cercetări ale ministerelor și laboratoarele de cercetări din instituțiile de învățămînt. Roadele nu au întîrziat să se arate. Strîns legate de practică și de producție, folosind mijloace și metode de cercetare la nivelul științei mondiale, știința noastră a înregistrat în anii democrației populare un avînt nemaicunoscut la noi, ajungînd la o serie de realizări de cea mai mare importanță. Astfel, putem menționa producerea de izotopi radioactivi necesari industriei, medicinei, agriculturii și cercetării științifice, descoperirea diferitelor procedee chimice care stau la baza producției de mase plastice, medicamente, îngrășăminte, crearea de noi soiuri productive de plante agricole, descoperirea de noi vaccinuri, construirea mașinilor electronice de calcul etc., care reprezintă doar un început. Largi și luminoase perspective se deschid în fața tineretului nostru, chemat să-și dea contribuția sa la dezvoltarea științelor, și prin aceasta la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor. De aceea, acum cînd se apropie sărbătorirea a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia, fiecare pionier și elev trebuie să se străduiască și mai mult să-și însușească cunoștințele științifice predate în școală, să învețe cu și mai multă străduință pentru a deveni un om bine pregătit, viitor constructor al socialismului și comunismului.

Acad. **EUGEN MACOVSCHI**
Directorul Institutului de Biochimie al Academiei R.P.R.

Astăzi vă informăm despre:

CASA PIONIERILOR DIN PITEȘTI

Aici, în cadrul celor șase cercuri tehnice și opt cercuri artistice, peste 1.300 pionieri din orașul Pitești desfășoară zilnic, după un program bine stabilit, o activitate sus-

ținută, deosebit de interesantă. Sub îndrumarea atentă a profesorilor, fiecare pionier, are posibilitatea să se inițieze după aptitudinile și înclinațiile lui.

Să trecem puțin pe la parter, care aparține exclusiv „tehnicienilor". În atelierul mecanic, condus de tovarășul profesor Emil Plăceanu, un grup de pionieri lucrează tocmai la montatul unui motor de tractor demontat de ei. Alături, în atelierul radioamatorilor, ca și în atelierul de aeromodele, domnește aceiași febrilă activitate. Roadele acestor străduinți pot fi văzute la tot pasul. Iată, de pildă, un excavator în lucru, un tren mic, de munte, încărcat cu bușteni, macheta unei gospodării colective și multe alte obiecte de felul acesta. Iată și renumita machetă a „Focului de tabără", executată din lemn și plastilină, cu care pionierii cercului de artă aplicată, condus de tovarășa profesoară Vasilica Bumbulici, au luat anul trecut premiul I pe țară. Aeromodelele de diferite tipuri, aparatele de radio cu una și mai multe lămpi, fructele de plastilină de sub vitrinele de cristal, toate acestea dau impresia unei adevărate expoziții.

La etaj, ca să nu fie stingheriți de zgomotul din celelalte cercuri și, ca la rîndul lor să nu-i deranjeze pe „tehnicieni", își desfășoară activitatea pionierii din cercurile artistice. Cîteva zeci de fete, sub îndrumarea tovarășei Iulia Mihăilă, profesoară de coregrafie, fac tocmai repetiție la un dans. Alături, într-o sală cu scenă, pionierii cercului dramatic condus de tovarășa Crina Cojocaru, artistă la Teatrul de Stat din localitate, repetă piesa „Carnețelul ferme-

cat" cu care în curînd vor apare pe scena teatrului. În sala cercului mîinilor îndemînatice și în sala cercului de pictură e liniște. Dar asta nu pentru că aici nu se lucrează, ci pentru că acele și pensulele nu fac zgomot. Minunatele pînze brodate și carpetele, dar mai ales tablourile executate de pionieri, inspirate din viața și munca lor, a poporului nostru, precum și din basmele noastre populare, sînt o mărturie grăitoare a talentului și străduinței necontenite a pionierilor din aceste cercuri.

Aici, în cadrul cercurilor tehnice și artistice, mulți pionieri au posibilitatea să-și afirme aptitudinile deosebite. De pildă, frații Zamfir, Sorin și Victor, Zubescu Viviana, Cernătescu Carmen și mulți alții au dovedit mult talent în pictură. Același lucru se poate spune și despre pionierii Cărămizaru Viorica, Jugănaru Lăcrămioara, Gălușcă Sorin și mulți alții, de pe la celelalte cercuri tehnice și artistice. Peste tot se lucrează cu plăcere și cu spor. Casa pionierilor din Pitești e un loc cum nu se poate mai nimerit pentru petrecerea timpului liber.

C. DIACONU

La Palazul Mare

Povestind despre locul natal, simți o mîndrie deosebită, îți tresaltă inima de bucurie pentru realizările prezente, pentru cele viitoare. Nu am decît 12 ani... Așa că n-am apucat să trăiesc amarul trecutului. Nu uit însă niciodată cele povestite de bunica. Și ea povestește cu atîta tristețe despre vremurile acelea... Cum altfel ar putea? Majoritatea țăranilor de pe la noi au dus-o greu, n-aveau de nici unele, nici tu pămînt, nici tu vite. Cu ce să-și fi agonisit bucata de mămăligă? Dar ea, bunica, mai era, săraca, și văduvă cu 5 copii... Acum, fiii ei sînt colectiviști de frunte, 4 dintre ei au case noi. Dar parcă numai despre ei e vorba? Locul bordeielor, al caselor din chirpici acoperite cu stuf a fost luat de case mîndre și frumoase, adevărate palate. Palazul Mare are aproape 400 familii. Din 1950 de cînd s-a înființat gospodăria agricolă colectivă, s-au construit 178 case noi, iar alte 112 s-au renovat. În gospodăriile colectiviștilor găsești astăzi dormitor, sufragerie, camera copiilor... Înainte, oamenii orbecăiau prin întuneric, prin noroaie pînă la genunchi. Astăzi, cînd se lasă înserarea, pe ulițele largi, pe la casele oamenilor se aprind luminile electrice. În 311 locuințe arde becul electric și, o dată cu el, în 227 case cîntă aparatul de radio.

Bine-i în gospodărie,
Măi, mîndruță, măi...

Nu, nu e numai un cîntec, e viața noastră fericită, îmbelșugată. Munca în comun a dat oamenilor noi aripi. Lucrează cu spor, citesc, vizionează filme, ascultă muzică. Și cînd bunica spune că nu mai recunoaște oamenii, mie îmi vine să rîd. Cum să nu-i mai recunoască? Dar pe urmă, cînd mă gîndesc mai mult la cele povestite de ea, la vremurile acelea, la felul în care trăia ea, tata, unchii mei, vecinii noștri — îi dau dreptate. Sînt aceiași oameni și totuși nu-s. Îndrumați de partid, au pornit pe calea gospodăriei colective, au pornit de la necaz și au ajuns la fericire.

DIMA GEORGETA
cl. a IV-a, Școala de 7 ani din comuna Palazul Mare, reg. Dobrogea

NI-E DRAGĂ GOSPODĂRIA

Gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din comuna noastră, Peretu, raionul Roșiorii de Vede, a luat ființă acum trei ani. Trei ani nu sînt mulți, dar în acest timp fața comunei noastre, viața oamenilor din comună, a colectiviștilor, s-au schimbat mult. În comună s-a construit o școală nouă de 4 ani, iar școala noastră s-a mărit cu încă patru săli de clasă. Avem un cămin cultural unde putem viziona și filme și un dispensar construit de curînd. Comuna noastră este în mare parte electrificată. Nu peste mult timp, pentru copiii colectiviștilor se va amenaja și creșă. Viața oamenilor s-a schimbat mult.

În comună, numai în ultimii ani, peste 200 de colectiviști și-au construit case noi. Mulți oameni și-au cumpărat mobilă nouă motociclete, televizoare.

Noi, elevii școlii, iubim gospodăria agricolă colectivă și vom munci și noi în ea, pentru ca ea să devină mai bogată, pentru ca viața noastră să fie mereu mai bună.

POPESCU ION
Școala de 7 ani, comuna Peretu, raionul Roșiorii de Vede

Primul lucru care ne-a atras atenția, atunci cînd am intrat în curtea sediului gospodăriei agricole colective din comuna noastră, au fost noile construcții. Auziserăm multe despre aceste construcții, dar în ultima vreme, învățătura, tezele... nu ne-au lăsat mult timp liber. Așa că, abia acum le vedeam. Grajduri mari, luminoase, călduroase, cu coșuri de ventilație. Animale de rasă, de mare productivitate, cum nu s-au mai văzut pînă acum prin părțile noastre.

Președintele gospodăriei, care este un bun și vechi prieten al nostru, al pionierilor, ne-a dat explicații despre conservarea porumbului furajer, despre nutrețul murat, despre metodele noi de muncă și activitate în gospodărie. Caietele noastre de notițe s-au umplut cu însemnările făcute. Am înțeles cu acest prilej încă o dată, marile avantaje ale muncii părinților noștri în comun, în gospodăria colectivă. Mulți dintre noi, elevii clasei a VII-a, ne-am exprimat hotărîrea ca după terminarea școlii să rămînem în sat, să lucrăm alături de părinții și frații noștri, în gospodăria colectivă.

CHINCIȘAN MACHIDON
comuna Cucerda, raionul Tîrnăveni

Primul drum

— Bine-ai venit, Mariela. Ai terminat școala? Ia spune-mi, ce note ai mai luat azi.

— Ca întodeauna, mătușă Irina. Note bune!

Veselă, cîntînd, parcă jucîndu-se, Mariela se apucă de treabă. E de șters praful, de aranjat puțin prin casă, apoi, de ajutat la gătit. Și Mariela se pricepe destul de bine.

Sînt aproape 3 săptămîni de cînd Mariela vine zilnic în casa Irinei Weichelt. O ajută în toate treburile gospodăriei la care Mariela se pricepe. Cum a ajuns ea aici? Simplu. Într-o zi, Mariela a aflat că vecina lor, Irina Weichelt, e bolnavă. Soțul ei pleca la serviciu iar în oraș nu avea pe nimeni. A vorbit cu mama, și, într-o zi, a bătut la ușa vecinei lor.

— Mătușă Irina, am venit la mata. Am auzit că ești bolnavă... Poate ai nevoie de-o mînă de ajutor!?...

Irina Weichelt a protestat. I-a amintit Marielei de școală, de lecții.

— Am destul timp să-mi fac lecțiile. Am vorbit și cu mama. Și ea mi-a spus să vin la mata, a răspuns Mariela.

★

Primul drum pe care l-a făcut Irina Weichelt atunci cînd s-a însănătoșit, a fost la Școala de 7 ani nr. 4, unde învăța Mariela. Venise să mulțumească profesorilor, educatorilor Marielei, organizației de pionieri, pentru ajutorul pe care l-a primit din partea pionierei Gherman Mariela, în timpul cît fusese bolnavă.

(După o corespondență trimisă de Georgeta Tilicea, instructoarea superioară a Școlii de 7 ani nr. 4, Arad).

Din nou la școală!

— Bun venit, Rodica. Cum a fost în vacanță?... Sunetul zglobiu al clopoțelului le-a întrerupt însă convorbirea; începe prima lecție! Dar nu-i nimic — tot guralivul cu glas argintiu va trebui să sune, peste puțin, și recreația...

La sfîrșitul vacanței...

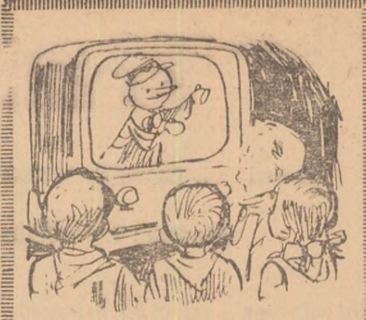
Școlile își deschid din nou porțile, primind bucuroase pe prietenii cu obrajii îmbujorați de soare ce s-au întors plini de voie bună pentru a începe un nou trimestru de învățătură.

Cîte impresii, cîte amintiri dragi din vacanță nu aduc pionierii în prima zi de școală!

- Iată-i pe cei 900 de pionieri și școlari romîni și maghiari din orașul Cluj și comunele vecine. Din vizita făcută la Muzeul Doftana ar putea să povestească timp de ore întregi impresii de neuitat. Cu prilejul acestei vizite ei au aflat multe lucruri interesante, printre care și faptul că deținuții comuniști au transformat închisoarea într-o înaltă universitate de studiere a marxism-leninismului.
- La Negrești, regiunea Maramureș, s-a desfășurat faza raională a concursului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor. Locul I la cîntece a fost ocupat de corul Școlii medii din Negrești iar pe locul I la dansuri s-a clasat echipa pionierilor din comuna Turț.
- Mai multe grupuri de elevi și pionieri din regiunea Crișana au vizitat în perioada vacanței localitățile Cluj, Timișoara, București, Sinaia, Cetatea Bihariei, Peștera Meziad, Stîna din Vale, Vadul Crișului și gospodăriile agricole colective din Borș, Sîntana și altele.
- Excursiile se bucură de un mare succes și în rîndurile pionierilor, membri ai diferitelor cercuri ale Palatului pionierilor din Capitală. Printre localitățile vizitate de ei în vacanță se află Brașovul, complexul sportiv de la Poiana Brașovului, instalațiile meteorologice de la Cristianul Mare și altele. Aproape 200 de pionieri din corul Palatului au vizitat orașul Timișoara, diferite hale de la combinatul metalurgic din Reșița, ș.a.
- Timp de două zile un grup de 62 de pionieri de la Școala medie din Agnita, regiunea Brașov, au vizitat întreprinderi și instituții din Sighișoara. Printre ele se află Fabrica de faianță fină și Fabrica de postav.
- Pe ecranele cinematografelor din Iași, Bîrlad, Huși, Pașcani, Vaslui, Murgeni și altele din regiunea Iași, au rulat, în aceste zile, cicluri de filme pentru pionieri și școlari.

*

Acestea sînt doar cîteva fapte despre care își povestesc, cu plăcere, pionierii la întoarcerea din vacanța de primăvară.

Televizorul școlii

Cînd tovarășul director ne-a anunțat că școala noastră va avea un televizor, bucuria elevilor a fost nespus de mare. Ne bucuram cu toții gîndindu-ne la Daniela și la Așchiuță, despre care doar auziserăm, la emisiunile pentru pionieri și școlari pe care aveam să le vizionăm. De curînd, televizorul a fost instalat și, primul film pe care l-am văzut, a fost „Murzilca și Uriașul" — un film sovietic pentru copii. Ne-a plăcut foarte mult.

De atunci vizionăm aproape toate spectacolele pentru pionieri și școlari. Multe dintre ele ne plac foarte mult dar să știi, dragă redacție, că sînt unele care nu ne plac. Despre acestea, mai amănunțit, am să-ți scriu în altă scrisoare.

ȘANDRU VICTOR
cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 3, Buzău

Vacanța primăverii

Glasul instructorului răsună peste întinderea de ape. Comenzile, clare și concise, sînt executate cu precizie.

— Centrați velatura... Stabiliți lungimea scotei... Navele pe direcția indicată — vînt din travers! Cu toată viteza, înainte, porniți!

Douăsprezece iahturi și iole taie spectaculos valurile. Asistăm la o adevărată demonstrație de navigație, în toată splendoarea ei. Atîta doar că navele sînt... miniaturale iar „vajnicii" navigatori sînt abia copii.

Pionieri și elevi ai școlilor din orașul Giurgiu, membri ai cercului de navomodele de la Casa pionierilor, Apostol Marian, de la Școala de 7 ani nr. 6, frații Traian și Maria Bîră, Pîrcăbescu Virgil, elev în clasa 3-a, unul dintre cei mai tineri membri ai cercului sau „veterani" ca Marcu Victor și Capră Dumitru sînt numai cîțiva dintre talentații constructori de navomodele.

În jurnalul de bord al micilor noștri navomodeliști s-a consemnat: „Prima zi de vacanță — prima lansare de navomodele pe anul 1961. Lansarea a fost reușită. Spectatori — peste 100 de colegi".

ION CERNEA

Viața noastră de azi

„...Povestea vieții mele? Povestea vieții mele, dragă Ionele, e la fel ca a tuturor muncitorilor și țăranilor din țara noastră, ca a milioanelor și milioanelor de oameni ai muncii, exploatați de vechiul regim burghezo-moșieresc. Tu azi ai fost la școală, înveți într-o școală nouă, pe manualele pe care le-ai primit gratuit. Cînd aveam eu 10 ani, nici gînd să pot învăța. Lucram pe la chiaburii satului, să cîștig o bucată de pîine și aceea tare amară...".

Și tata ne-a povestit — mie și fratelui meu, Ionel — despre traiul lui greu, despre viața mizeră care a dus-o în copilărie, sub vechiul regim.

Azi, tatăl meu este muncitor la întreprinderea minieră „Petre Gheorghe", la secția de preparare a minereului. Iar viața familiei noastre este fericită, plină de bucurii, fără grijă și necazuri, fără teama zilei de mîine.

Avem o casă bună, mare, luminoasă, avem mobilă nouă, un radio, o bicicletă.

Eu sînt abia în clasa a III-a. Dar mă străduiesc să învăț cît mai bine, să mă comport ca un adevărat cetățean — un cetățean mai mic, ce-i drept... Vreau să răsplătesc, după puterile mele, partidul, pentru tot ceea ce a făcut ca viața tatei, a mea, a tuturor muncitorilor și copiilor din patria noastră să fie cît mai frumoasă, cît mai îmbelșugată. Învăț bine pentru că vreau să fiu un bun muncitor, să ajut și eu la construirea vieții noi.

HAN ADRIAN
satul Săsari, comuna Rocia, regiunea Maramureș

Ne amenajăm un teren sportiv

Zilele de primăvară sînt zilele acțiunilor sportive, ale întrecerilor și concursurilor sportive. Și, să știți: sportul este foarte mult îndrăgit de pionierii școlii noastre. Pentru a face însă sport în condițiile cele mai bune, ai nevoie, pe timp de vară, de un teren bine amenajat și întreținut. Iată de ce colectivul de conducere al unității a hotărît ca, pe un teren din apropierea școlii, să amenajeze o mică bază sportivă. Indicațiile publicate nu de mult în gazeta noastră, „Scînteia pionierului", ne-au ajutat foarte mult. Acum, școala noastră are un teren de handbal redus și unul de volei. Vom mai face o groapă de sărituri și o pistă de alergări. Spartachiada de vară a pionierilor ne va găsi cu terenul pregătit și bine antrenați.

VASILE DRAGOMIR
Instructor de detașament
Școala de 7 ani din comuna Izvorul Dulce, raionul Buzău

Echipele de „pitici"

Nu a fost de loc ușoară înființarea primei echipe de fotbal a pionierilor. Nu din alte motive dar... erau tare mulți amatori. Și, bineînțeles, în selecționarea jucătorilor s-a ținut seama și de... note și nu numai de felul cum jucau pionierii. De aceea, echipa lor nu era prea strălucită. Cu toate acestea ea a obținut pînă acum două victorii în jocurile cu echipele sportive de pionieri din comunele învecinate.

Încet, încet, pe măsură ce și alți buni jucători, ajutați de tovarășii profesori și de colegii lor, obțineau note bune, erau încadrați în echipa de fotbal. S-a ajuns însă să fie prea mulțe „rezerve" și de aceea s-a format o a doua echipă de fotbal. În deschiderea unor meciuri de fotbal joacă acum echipele de fotbal ale pionierilor. Și să nu credeți că „piticii" au mai puțini spectatori și mai ales suporteri decît jucătorii mari. Jocul lor, corect, frumos, bine organizat este răsplătit cu tot atîtea aplauze ca și al celor mari.

ION T. PREDA
corespondent voluntar
comuna Mărginești, raionul Balș

O excursie plăcută

Muntele Tîmpa se află la 9 km depărtare de Negrești. Nici distanța și nici înălțimea muntelui nu ne-au speriat: toți cei 300 de pionieri și școlari care am participat la excursie, am parcurs aproape întreg traseul.

Primul popas pe care l-am făcut a fost la borcutul*) din Poptileni. Aici au rămas să organizeze diferite jocuri de cîmp, elevii mai mici. Al doilea popas, de unde ne-am despărțit de încă o serie de elevi, a fost la Poiana Mocira.

Ultimul popas l-am făcut înainte de escaladarea vîrfului muntelui. Ne-am reîmprospătat forțele și, cu puteri sporite, am pornit la drum.

Primii care au ajuns în vîrf au fost pionierii Solean Octavian, Andron Ioan, Big Mihai și alții. Odată ajunși cu toții, ne-am odihnit, apoi am jucat volei, fotbal... Am făcut și un mic foc de tabără în jurul căruia am ascultat recitări, am cîntat și am organizat jocuri pionierești.

La întoarcere am luat cu noi și celelalte grupe care rămăseseră pe parcurs. Și ei își petrecuseră timpul cît se poate de plăcut.

BIG MIHAI și LOHAN GHEORGHE
Școala medie din comuna Negrești, raionul Oaș

Borcut *) — Izvor de apă minerală.

Eroului

Lui Constantin David

Vedea printre crengile goale şi rare
Steaua roşie cum se suie pe zare.
Şi-avea mîinile strînse-n brăţări de oţel...
Şi orbitele armelor aţintite spre el.
Toată pădurea-n balans a răcnit
Ca de-un trăsnet descolăcit din furtună.
Trupul lui a căzut, însă steaua a suit...
Şi astăzi ne-mparte lumină!

AVINT

Lung ţipă oţelu-n cuţitu-ascuţit
Şi şpanul ţîşneşte-n albastre inele
Din strungul meu drag ce-n zori a pornit
In ritm cu galopul inimii mele.

Şi piesele-n rînduri crescînd, scînteiază
Ca albele perle-n şirag adunate.
Că inima mea, aşa cum pulsează,
In ritm cu-a partidului inimă bate.

In vîrsta-mi de foc oţelu-l supui
Şi-i dau strălucire de cer şi de smalţ...
Partidul mi-a dat, prin cugetul lui
Spre piscul vieţii puteri să mă-nalţ.

NICOLAE BULGARU

Mă bucur...

Mă bucur pentru această copilărie,
Pentru pace, pentru fluturii albi din cîmpie.

Mă bucur pentru toate şcolile noastre,
Pentru cărţile noi, cu coperţile-albastre.

Şi iarăşi mă bucur pentru visul — hulub
Ce-şi face statornic la poarta mea cuib.

Dar toate aceste fireşti bucurii
Nu le-aş fi putut nicicînd bănui

De n-ai fi fost tu, PARTID, să-mi spui: „Ia-le,
Sînt omeneşti, sînt toate-ale tale!"

RODICA TOTH

Legături

Cu dragoste îmi leg la gît cravata,
Şi simt cum freamătă în ea
Nu numai bucuria şi răsplata
Ce munca mea o merita.

Ci-n flacăra culorii ei nestinse
Şi-n fluturarea ei simt cum
Bat inimile cele mai aprinse
De altădată şi de-acum.

Căci ni-s crîmpeie mîndrele cravate
Din flamurile purpurii,
Din steagurile de eroi purtate
In neuitate bătălii.

Şi asaltînd victorioşi cultura,
Şi cucerind-o, prag cu prag,
Cravate, inimi, îşi vădesc sudura
Cu steagul din care se trag.

Şi-astfel, cînd mi te leg la gît, cravată,
In faldul tău pionieresc
Trei mîini se strîng, trei paşi pornesc
o dată,
Trei generaţii se unesc.

HORIA ARAMĂ

Sînt pionier...

Sînt pionier!... Şi-s mîndru de-acest nume,
şi demn de el voi fi în tot ce fac.
Cravata mea e fald din roşul steag,
ce-l preţuieşte azi întreaga lume.

Sînt pionier! Şi port aprins în piept,
lumina-nvăţăturii leniniste.
Voi fi poetul erei comuniste,
spre care duce drumul nostru drept.

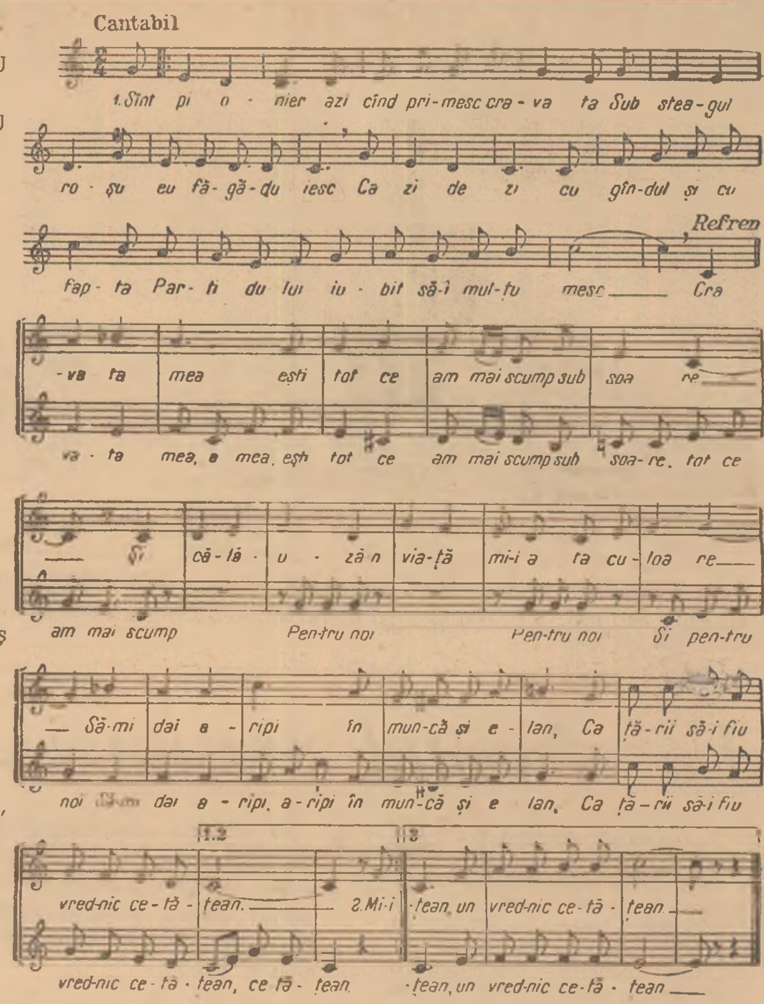
Sînt pionier! Partidului iubit,
sînt fiul mic. Şi asta mi-e mîndria:
Văpaia lui, dreptatea şi tăria,
Si setea de-a-nvăţa i am moştenit.

PĂUNA RAZVAN

Cîntec la PRIMIREA CRAVATELOR ROŞII

Versuri: N. CONSTANTINESCU

Muzica: I. NICORESCU

Sînt pionier; azi cînd primesc
cravata
Sub steagul roşu eu făgăduiesc
Ca zi de zi cu gîndul şi cu fapta
Partidului iubit să-i mulţumesc.

Refren:

Cravata mea — eşti tot ce am
mai scump sub soare
Şi călăuză-n viaţă mi-i a ta culoare
Să-mi dai aripi în muncă şi elan
Ca ţării să-i fiu vrednic cetăţean.

Mi-i braţul mic — făptura mi-i
măruntă
Dar totuşi eu aş vrea să fiu fruntaş
Să-nvăţ din pilda celor ce s-avîntă
Spre viitor în ritm vioi de marş.

Refren

Ca tot mai mîndră să fii, ţară dragă,
Noi toţi de pe acum putem jura
Că munca şi viaţa noastră-ntreagă
Cu dragoste oricînd ţi le vom da.

Refren

COLEGI DE CLASĂ

de COSTACHE ANTON

De curînd a apărut în „Editura Tineretului" un volum de schiţe de Costache Anton. Autorul, de bună seamă, a fost prin şcoli şi a stat printre voi mai multă vreme, — aşa că a avut ce povesti despre voi. Volumul se intitulează *„Colegi de clasă"* şi, citind schiţele, veţi recunoaşte cu uşurinţă în eroii întîmplărilor pe proprii voştri colegi de clasă. Iar cele povestite în volum, s-ar putea întîmpla să vă fie cunoscute, fiind întîmplări ca acelea pe care voi le petreceţi zilnic.

Dar, să ne ocupăm puţin de Viorel, eroul din schiţa „Ochelarii". S-a întîmplat cum s-a întîmplat şi, în loc de răspunsul aşteptat, la ora de geografie s-a trezit spunînd că îl dor ochii şi nu poate arăta pe hartă trecătorile din Carpaţii Răsăriteni (ştiţi voi care sînt şi unde se află!). La început s-a cam mirat şi el singur de ce spune, dar pînă la urmă a folosit pretextul cu durerea de ochi la mai multe lecţii, cu predilecţie la matematică. Aşa s-a făcut că bunii săi colegi l-au îndemnat, şi l-au ajutat chiar, să-şi cumpere ochelari. Ce-a păţit bietul Viorel pentru aceşti ochelari, e bine de ştiut!

Dar pe Săndiţa din schiţa „Fără grijă" n-o recunoaşteţi? Eu, unul, n-aş vrea de loc să fiu în locul ei! Şi cred că nici voi! Adică ce zic „cred"! Bineînţeles că n-aţi dori! Auzi! Să stai o vacanţă întreagă cu carnetul de note în buzunar şi să nu-l poţi da la semnat din cauza unui 3 şi a unui 4! Aşa vacanţă, mulţumesc!

Şi ce credeţi, pînă la urmă l-a dat la semnat!? S-a „descurcat" altfel! Urmăriţi voi întîmplarea şi gîndiţi-vă ce aţi fi făcut în locul ei.

Bucuria Norei — sau Albăstriţei, cum i se mai spunea — a fost precis sau va fi şi bucuria multora dintre voi. Este una dintre bucuriile mari ale şcolarului. Şi nu e numai bucurie! Mai este şi altceva! Mai este şi emoţia pe care o simţi cînd primeşti cravata roşie! Tînărul scriitor Costache Anton a fost de faţă la acest însemnat eveniment din viaţa Norei — Albăstriţa; el a reuşit de minune să surprindă acest eveniment unic din viaţa unui copil, demonstrîndu-ne toată gama de sentimente puternice, emoţionante pe care le-a trăit Albăstriţa.

In volumul de schiţe „Colegi de clasă" veţi întîlni şi aspecte din viaţa pionierilor sau a şcolarilor mici şi chiar din viaţa unor copii pentru care, aproape tot ce întîlnesc e nou, rămînînd foarte întristaţi cînd constată că într-o răsadniţă cresc legume şi nu altceva — bunăoară o... păpuşă sau un om de zăpadă (schiţa „Victoraş").

„Colegi de clasă" este o carte a voastră şi a colegilor voştri de clasă, pe care o veţi citi cu plăcere!

M. CALIN

Sculptorul Dorio Lazăr pregăteşte în cinstea aniversării partidului lucrarea „Oţelarul".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"